

standen, men den Ændring, der her er given, er dog en lille Indrømmelse over for nogle Lærere, nemlig de Lærere, som have udøvet Timelærervirksomhed, inden den nu forventede Højesteretsdom bliver afsagt. Jeg kan sige ligesom den ærede Ordfører, at det er med en vis Overvindelse, jeg er gaaet med hertil, fordi det forekommer mig, at den Indrømmelse til Lærerne, her er gjort, er overmaade ringe, og at hele den Maade, hvorpaa den højtærede Minister nu ordner denne Sag, er i Strid med det, der i hvert Fald var min Opfattelse, da Skoleloven blev given, og ogsaa er i Strid med de Ønsker, der med megen Berettigelse ere nærede fra Lærerstandens Side. De øvrige Ændringer skal jeg ikke omtale.

Derimod vil jeg gerne, inden denne Lov forlader Tinget, sige et Par Ord om den i sin Helhed, og det, jeg da vil udtale, er, at dette Lovforslag som Skolelov betragtet er et meget tarveligt Forslag. Det kan paa ingen Maade betragtes som en Reform af vort Folkeskolevæsen. Det er enkelte Smaalapper, der sættes paa hist og her, men gennemgaaende har denne Lov ikke indgribende Betydning. Der var mange Omraader, hvorpaa vort Skolevæsen trængte til Reform, og vi havde fra Socialdemokratiets Side opstillet en Række Reformforslag, som, hvis de vare blevne gennemførte, vilde have bidraget til at højne og forbedre vort Skolevæsen i meget betydelig Grad. Jeg skal saaledes nævne vore Ændringsforslag vedrørende Skolehygiejnen, Ansættelse af Skolelæger, en anden Ordning af Religionsundervisningen, Indførelse af Børnebespisning, Indførelse af frivillig Vej af Fortsættelsesskoler til Folkeskolen. Dernæst havde vi ønsket, og burde vi, synes jeg, have faaet gennemført en forbedret Undervisning ude paa Landet, saa at den ringe Undervisningstid, der nu bydes Landsbyskolens Børn, kunde være bleven udvidet. Endvidere trængte vi for Folkeskolens Vedkommende i højeste Grad til at faa et virkeligt skolekyndigt Tilsyn. I den Henseende havde det været paa-trængende nødvendigt at reformere vor Folkeskole. Men alle disse store og vigtige Spørgsmaal ere skudte til Side, saa det er kun blevet Smaating, Smaalapperier, som denne Lov kommer til at omfatte.

En væsentlig Indvending, der har været rejst mod de Ændringsforslag, vi havde stillet, er den, at det gaar ikke an over for Landstinget. Den højtærede Minister og flere Medlemmer her i Salen have udtalt: Det gaar aldrig an over for Lands-

tinget. Landstinget synes for de Herrer at staa som en Bussemand, man tør ikke vove at fremsætte sine Ønsker og sine Krav over for Landstinget. Nu er det jo et Spørgsmaal, om det høje Landsting vil tage mod de her foreslaaede smaa og beskedne Ændringer. Skulde det ske, at Loven strandede oppe i Landstinget, vilde jeg se paa det med den største Sindsro. Jeg skulde ikke et Øjeblik sørge, hvis Loven ikke blev gennemført. Jeg tror nemlig, at naar man reformerer paa den Maade, at man giver Reform, der hverken ere helt eller halvt det, man kunde ønske at faa gennemført, gør man i mange Tilfælde mere Skade end Gavn, idet man forhaler det Tidspunkt, da en virkelig Skolereform ellers kunde have været gennemført.

Martin Madsen: Jeg skal kortelig anbefale at tiltræde de Ændringsforslag, som Udvalget har stillet her til 3die Behandling. Jeg skal om Forslaget under Nr. 8 til § 8 kun bemærke, at dette er ganske vist ikke saa meget, som vi, der ere Modstandere af det ny Princip, som nu fastsættes, kunde have haabet, ventet og ønsket. Men paa den anden Side er det i alt Fald en Forbedring, som kommer dem til gode, der væsentlig kunne tænkes at have Krav paa det, og derfor er jeg glad ved, at Ministeren er gaaet ind derpaa.

Jeg skal endnu blot gøre et Par Bemærkninger til den sidste ærede Taler. Paa mange Omraader har jeg, som det ærede Medlem vil vide af Udvalgsarbejderne, ikke været uenig med ham. Forskellen ligger kun deri, at jeg mener ikke, man er naaet saa langt frem i Udviklingen, at Befolkningen kan siges at være moden til saa kolossale Forandringer som dem, det ærede Medlem har bragt i Forslag. Enkelte af dem kunde man meget godt gaa med til paa det nuværende Tidspunkt, men det har jo ikke været muligt at opnaa et Flertal derfor. Jeg forstod ikke den sidste Bemærkning fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds. For saa vidt han dermed mente, at det var Skoleloven af 1899, som kun var Lapper, vil jeg ikke erkende det. Jeg vil hævde, at det var en meget betydelig Reform for sin Tid. Det ser man ogsaa bedst af Vanskelighederne ved at gennemføre den gennem 2, 3 Aars Arbejde eller maaske endnu mere. (Afbrydelse af *K. M. Klausen*). Ja, denne Lov, det er en anden Sag. Jeg erkender, at man meget godt kan sige, at dette kun er Lapper.